

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XC.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

vitam, & speramus meliorem. Alioquin non cuperemus
mori & exire ex hac vita.

Vs vs. Speranda ita semper meliora, non in hac vita, vbi
semper posteriora deteriora, Matth. 24. v. 22.

V. V^sus Crucis.

Vt manifestum fiat aliam restare vitam, & vt gloria
maiori ornari possint afflicti. Huc pertinent illa Matt. 5.
v. 4. & 11. & 2. Cor. 4. v. 17.

Vs vs. Ergo Deo commendemus animas, 1. Pet. 4. v. 19.
& sciamus non esse pares afflictiones, Rom. 8. v. 18.

F I N I S.

T H E M A X C.

Esa. 26. v. 19.

*Mortui autem tui viuent & resurgent, &c. Euigilate
& laudate, qui in puluere terra, &c.*

D I S P O S I T I O.

In hoc capite Esaias vers. 14. dixerat, Morientes non vi-
uent, & mortui non resurgent. Hoc vero loco contrariū,
post quatuor versus, ponit, Mortui viuent, & cum corpo-
ribus resurgent. Numquid enim hæc dicit *Δις πνοών*, inter
se discrepant, & ex diametro. atque omnino contraria nō
sunt? At si rectius mentem Esaiæ considerauerimus, vti ū-
que verum & nihil hic contrarietatis esse deprehende-
mus. Loquitur enim de resurrectione *ad vitam beatam
& gloriosam*. Ad hanc resurgent ii, de quibus in verbis
prælectis sermo est. Ad eandem autem non resurgent ii,
de quibus supra in hoc Capite mentio fit vers. 14. Cum
itaque resurgentium non vna & eadem futura sit condi-
tio, inuestigandum nobis primum erit hoc loco, Quinam
ad vitam sint resurrecturi, qui non: quod nobis præsentī
loco insinuare voluit Esaias. Deinde etiam vocem illam
excitantem mortuos considerabimus.

I. Pars.

1. Mortui tui uiuent. Vbi notandum, quod magna emphasis later, in uocula [T u i] mortui. Etenim cum supra dixisset, Mortui non uiuent, indefinite illud posuit. De quibus autem mortuis ibi loquatur, uersus sequens declarat. De his sc. quos contriuit Deus, & quorum memoriam deleuit. De impiis autem Esaias ipse cap. 14. v. 20 In æternum non erit recordatio seminis impiorum. Et Prou. 14. v. 11. Domus impij delebitur, &c.

Itaque hoc uult, resurrecturos eos uere, & in uitam reuocandos, qui sunt *mortui Domini*: hoc est pii. De his enim Apoc. 14. v. 13. dicitur, quod in Domino moriantur.

Deinde latet etiam aliquid in uerbo *Uiuent*. Hoc est, ad uitam alteram & æternam resurgunt. Tum enim uere & perpetuo sunt uiaturi.

2. Additur, *Cum corporibus resurgent*. Hoc etiam habet singulare aliquid. Vult enim consolari Ecclesiam sub persona Christi Esaias, quod mortuorum corpora hic misere afflictata, non sint peritura uel in igni, uel aere, uel terra, uel aqua, sed quod eadem sua corpora reuiuiscentes sunt recepturi at gloriosa & clarificata.

Quod Hiobus etiam urget, singularis consolationis argumentum, Hiob. 19. v. 29.

DISCIMVS I. Omnes quidem resurrecturos in nouissimo die, tam impios quam pios. Credimus enim resurrectionem mortuorum. At impii etiam moriuntur. Et illi quoque uiuificabuntur, ut sistantur ad tribunal iudicis: Coram quo omnes gentes congregabuntur, Matt. 25. uers. 31. Omnes manifestari oportet, 2. Cor. 5. v. 10. Et uel omnibus constitutum mori, sic omnibus iudicium, Hebr. 9. uers. 27.

2. Magna autem erit inter resurgentes differentia. Etenim qui in Domino moriuntur, & qui in manus Dei commendant animas suas, illi etiam in Domino resurgent, ad uitam æternam.

At impii resurgentes non ad uitam resurgunt, sed ad æter-

æternam mortem. Ideoque Esaias non vult dicere, quod reuicturi sint. Quia illorum resurrectio potius mors est, quam vita. Mittentur enim in locum, vbi vermis non moritur, Esa. 66. v. ultim. & vbi secunda morte moriendum, Apocal. 21. v. 8. nec tamen emori poterunt, Vocabunt mortem & fugiet ab eis, Apoc. 9. v. 6.

Recte igitur dicuntur mortui, nunquam reuicturi, sc. ad vitam beatam. & nunquam resurrecturi, cum gaudio. Hoc discrimen resurgētium disertis verbis notatur Dan. 12. v. 2 Joh. 5. v. 29. Matth. 25. v. 32.

3 Hoc itaque agendum vt simus inter *mortuos* Domini. *Tui* enim mortui resurgent, ait. Domini autem qui viuentes sunt, etiam morientes erunt. Rom. 14. v. 8. Et in Domino moriamur. Apoc. 14. v. 13. Cum Christo obdormiamus, 2. Thessal. 4. vers. 14. Hoc est, viuentes seruiamus Domino in vera fide: & cum illo in gratiam redeamus, per pœnitentiam, antequam moriamur: vt morituri animam ipsi commendare audeamus, Psal. 31. v. 6. Actor. 7. v. 59. & is quoque suscipiat.

4. Tales magnam habent cum pio Hiobe Job. 19. v. 26. consolationem, quod corpora ipsorum misera resurrectura sint clarificata, 1. Cor. 15. v. 33. Philip. 3. v. 21.

II. Pars.

Auditur etiam hic vox: Euigilate & laudate, qui iacetis sub terra, &c. Cuius hæc est vox? Certe non Esaiæ: Cuius non est reuocare mortuos in vitam. At is hic (sub persona Christi agit cum Ecclesia, & illustrandæ resurrectionis causa, introducit ipsum filium Dei loquentem. Quia vox eius sic audietur, iuxta id Ioh. 5. v. 28. Is sic euocabit mortuos, & audient vocem illius.

Similitudine illustrat resurrectionem mortuorum, de rore, cuius humiditate herbæ & flores solis æstu flaccescentes, &c. recreantur & quasi reuiuiscunt.

Homo flos agrî, herba virens, gramen &c. Infra. At æstu solis (hoc est mortis) adurit, marcescit, &c. Veniente

itaque gratissimo & iucundissimo rore marutino & fecundo, hoc est, voce Christi sonante, omnes illæ herbæ (quæ emarcuerunt) sic viuificabuntur & recreabuntur, vt iterum efflorescere & virefcere incipient: hoc est, in vitam reuocabuntur omnes.

Contra vero inquit, Terram mortuorum in ruinam detrahes. Mors abolebitur & vltra non erit, 1. Cor. 15. v. 54. Et cogetur reddere tum eos, quos hæcenus in vinculis habuit, Apoc. 20. v. 13.

Locvs I. Sicut meditatio illa flosculorum & herbarum marcescentium (de quibus Psalm. 90. vers. 5. & 102. v. 12 & 103. v. 15. Esa. 40. v. 6. 1. Pet. 1. v. 24.) vitæ instabilitatem & mortem etiam robustissimorum denotat: ita ros marutinus resurrectionem, &c. Et sicut illa meditatio tristitiam parit: ita hæc gaudium in animis nostris parere debet.

II. Sic etiam tristissimo illo mortis nuncio, opponenda illa vox læta Christi euocantis mortuos: Joh. 5. v. 28. & 1. Thessal. 4. vers. 16. Sic mortem non exhorrescamus tantopere.

III. Vt autem vocem illam læti audire possimus, audiamus quoque vocem ipsius in hac vita, sonantem in verbo.

De qua ipse etiam Joh. 5. vers. 25. vbi de spirituali resurrectione loquitur. De hac ibid. vers. 24. Et Hebr. 3. v. 7. ex Psalm. 95. v. 8.

F I N I S.

T H E M A X C I.

Esa. 26. in fine.

Intra populus meus cubicula tua, &c. Abscondere, &c.

Dispositionem huius Thematis, vide supra, parte I. Promptuarii, Classe VI. Num. X pag. 283.

T H E.